

## [Lynnerup Nielsen.]

nytter disse for at opnå de skattemæssige fordele, der ligger i betydelige afskrivninger, og her har, som jeg før nævnte, det større landbrug langt bedre vilkår end det mindre.

Vi finder det heller ikke rigtigt, at kun landbrugsejendomme lettes for en del af den amtskommunale grundskyld. I mange forstæder hviler der ofte en betydelig grundskyld til amtskommunen på huse med kun en almindelig grund. Her er grundskylden endog betydeligt højere, end hvor talen er om egentlig landbrugsjord; der skal fortsat betales et ofte endda betydeligt beløb for blot at have tag over hovedet, faktisk en boligskat. Det gælder ikke alene villaer; også på det nyere karrébyggeri hviler der betydelige amtsskatter. Jeg siger ikke for meget, når jeg hævder, at for en ganske almindelig lejlighed med 75-80 m<sup>2</sup> etageareal i en karrébebyggelse udgør ofte selve grundskatten mellem 225 og 250 kr., ja, undertiden endnu mere, årlig. Jeg ser nok, at den højttærede minister i sin fremsættelsestale siger, at regeringen agter at standse stigningen i bygningskatterne. De må altså ikke blive større, og jeg må sige, at de er så sandelig også store nok i forvejen. Efter min og mit partis opfattelse burde der også ske en lettelse af disse skatter, men ministeren lover jo kun at standse bygningskatternes stigning ved at stille forslag om, at amtskommunerne ikke må udskrive bygningskatter med en højere promille end i 1957. Her er der imidlertid ikke tale om nogen som helst lettelse, her er kun tale om, at alt for høje skatter på den nødvendige bolig opretholdes og låses fast, og alt dette sker samtidig med, at statens finansiering af det nyere byggeri faktisk sker til den fulde markedsrente.

Vi kommunister mener, at også ejendomme, der ikke drives som landbrug, bør omfattes af loven, og jeg er her af samme opfattelse som de to ærede ordførere fra henholdsvis venstre og de konservative. Vi tør måske håbe på, at de synspunkter, der er gjort gældende i dag ved første behandling, må kunne sætte sig spor i det udvalgsarbejde, som jeg formoder vil komme til at foregå. Mit parti er tilhænger af, at lettelserne i grundskylden også kommer til at omfatte grunde og ejendomme, som ikke er medtaget i lovforslaget, og som holdes

udenfor, fordi de ikke er noteret som egentlige landbrugsejendomme. Vi vil derfor se på, hvilke ændringer man eventuelt når frem til i udvalgsarbejdet, og hvad der kommer ud af dette arbejde i det hele taget. Vi kan godt se, at der er brug for en lettelse for landbruget under de nuværende forhold, men vi mener også, at det foreliggende lovforslag har en alt for ensidig karakter, og vort parti vil derfor vente med at tage stilling til det, til vi når frem til anden behandling.

**Indenrigsministeren (Søren Olesen):** Jeg vil gerne sige tak for den ret velvillige modtagelse, lovforslaget har mødt, selv om den fra visse sider har været lidt afdæmpet. De to ærede ordførere hr. Thisted Knudsen og hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) mente, det havde været noget længe, inden forslaget blev fremsat. Det har til dels sin grund i, at der også har været medtaget andre ting i overvejelserne, nemlig bl. a. tilskuddet fra vejmillionerne, tilskuddet til sygehusene samt ændrede refusionsbestemmelser, spørgsmål, som først skulle afklares, for staten må jo tage et vist hensyn til, hvor mange penge den har til rådighed til de forskellige formål. Jeg har da også i min fremsættelsestale nævnt, at man har taget hensyn til, hvor mange penge man mente at have til rådighed under de givne omstændigheder. Det er altså grunden til, at det har været et stykke tid, idet vi først måtte have en oversigt over de samlede udgifter.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen fandt, at grunden til udfaldet af kommunalvalgene måtte være de tre regeringspartiers dårlige politik. Jeg havde troet, at det var de ærede oppositionspartiets særlig gode politik, men det forstår jeg altså at det ikke er. Vælgerne har måske tænkt, at man ikke kunne få det værre, og så har de stemt på oppositionspartierne uden at tænke over, at det ikke medfører nogen ændring, i hvert fald ikke på dette område. Det er nemlig sådan, at de to oppositionspartier gentagne gange har haft regeringen uden at have fundet anledning til at ændre den kommunale ejendomsbeskatning. Når oppositionen fra denne talerstol taler så meget imod den kommunale ejendomsbeskatning, kan det kun være udtryk for teoretiske betragtninger, for det er en kendsgerning, at i